

Friesch Dagblad
Vrijdag 26 oktober 2007

De deurkruk van Adam en Eva
WIGGELE WOUDA

Zou het ooit zo begonnen zijn? Adam en Eva in gevecht met een Gammatuinhuisje, zo zonder gebruiksaanwijzing? Met wat fantasie misschien wel, althans dat moet de onderliggende gedachte zijn geweest bij het maken van de voorstelling *Fantasten* door het gelijknamige jonge toneelgezelschap. Een deur, wat planken, een deurkruk en een verhaal van een man en een vrouw ergens in een ruimte; een plek om opnieuw te beginnen of om voor het eerst te ontdekken. Ach, meer heb je ook niet nodig.

Het aantrekkelijke aan deze blind date voorstelling is de energieke verbeelding van het cliché. Een Adam en Eva zijn er altijd geweest en zullen er ook altijd blijven, evenals de ontwikkelingen binnen zo'n relatie. In *Fantasten* zien we dergelijke ontwikkelingen. Man vindt vrouw leuk, huisje gebouwd, jaloezie gekweekt, scheiding en single maar weer. En het is de vraag wie het eerst de deurkruk pakt om de deuren naar elkaar te openen of juist gesloten te houden.

Die strijd levert soms hilarische taferelen op die sterk mimisch en beweeglijk worden ingevuld. Soms heb je het gevoel dat je zit te kijken naar een modern dansstuk. Want er wordt bijna niet in gesproken, maar des te meer bewogen in een soort min- en plusverhouding.

Dat gevoel wordt naarmate de voorstelling vordert alleen maar sterker. En dan wordt er uiteindelijk bij jou als toeschouwer een knop omgedraaid. Dan zie je de dans, het bewegen, het strijden met elkaar via houten panelen of deuren als een tekst. Als betekenisvolle uiting van een soort indikking van het leven waarin strijd, het aantrekken en het afstoten, de basis vormt voor het ritme van het leven zelf. Het is knap hoe zo een verhaal ontstaat dat zich vervolgens zelf vertelt tussen de bewegingen van de acteurs Marle Brouwer en Bart Rijnink door. Het is genieten wat dit tweetal laat zien. Erg aantrekkelijk om naar te kijken.

Deze nieuwe theatermakers laten niet iets zien wat uitzonderlijk genoemd kan worden. Maar ze kantelen met hun kracht en enthousiasme een soort bewustzijn bij de toeschouwer waardoor het cliché een nieuw jasje krijgt. Zo verworden de moderne Adam en Eva in *Fantasten* tot George en Mildred die op hun beurt de jassen ook weer uittrekken waardoor je een doodgewoon koppel overhoudt dat naast je zit, woont, werkt, leeft.

Men wisselt daarbij de intense ernst af met de euforische blijdschap van de mislukking. Dus in *Fantasten* geen dramatisch gedoe als een relatie geen standhoudt, maar gewoon op zoek gaan naar een deur waarin jouw deurkruk toegang verleent tot iets nieuws. Als dat lukt, begint alles weer opnieuw.

Voorstelling: 'Fantasten' door toneelgroep Fantasten (Marle Brouwer en Bart Rijnink)
Plaats: De Harmonie, Leeuwarden
Belangstelling: 90 bezoekers